

סוטה יט

תנא קמא	רבי יהודה	חכמים
האשה שותה ושונה	שאינן האשה שותה ושונה אמר ר' יהודה: מעשה והעיד לפנינו נחוניא חופר שיחין, שהאשה שותה ושונה, וקיבלנו עדותו בשני אנשים, אבל לא באיש אחד	אין האשה שותה ושונה, בין באיש אחד בין בב' אנשים
המקור בפסוק	לאת / תורת בקנאלת	לאת

במדבר פרק ה פסוק כט

זאת תורת הקנאות אשר תשטף אשה תחת אישה ונטמאה:

הסבר רבא למחלוקת:

תנא קמא	רבי יהודה	חכמים
באיש אחד ובוועל אחד	אין האשה שותה ושונה דכתיב: לאת	
באיש אחד ושני בועלין	האשה שותה ושונה	אין האשה שותה ושונה
בשני אנשים ובוועל אחד		האשה שותה ושונה
בשני אנשים ושני בועלין	האשה שותה ושונה, דכתיב: תורת	

משנה. היה נוטל את מנחתה מתוך כפיפה מצרית ונותנה לתוך כלי שרת ונותנה על ידה, וכהן מניח ידו מתחתיה ומניפה. הניף והגיש קמץ והקטיר, והשאר נאכל לכהנים.
היה משקה ואחר כך מקריב את מנחתה; רבי שמעון אומר: מקריב את מנחתה ואח"כ היה משקה, שנאמר: **אחר יפקה את האלה את האיס**, אם השקה ואחר כך הקריב את מנחתה - כשרה.

שאלה: אמר ליה רבי אלעזר לרבי יאשיה דדריה: לא תיתב אכרעך עד דמפרשת לה להא מילתא, מנין למנחת סוטה שטעונה תנופה?

קושי על השאלה: מנא לן? **והניף** כתיב בה!

הבהרת השאלה: בבעלים מנלן?

תשובה: אתיא **יד יד** משלמים, כתיב הכא: **ולקח הכהן מיד האלה**, וכתיב התם:

ידיו תמלאנה, מה כאן כהן אף להלן כהן, ומה להלן בעלים אף כאן בעלים, הא כיצד?

מניח ידו תחת ידי הבעלים ומניף.

הניף והגיש קמץ וכו' ; היה משקה ואחר כך מקריב את מנחתה.

קושי בסדר הדברים במשנה: הא אקרבה!

תירוץ: הכי קאמר: סדר מנחות כיצד? הניף והגיש קמץ והקטיר, והשאר נאכל לכהנים,

ובהשקאה גופה פליגי רבי שמעון ורבנן...

הרבנית מישל פורו
הדרן - קול נשי בשיח התלמודי

• hadran.org.il/he •

במדבר פרק ה

(כד) וְהִשָּׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת מִי הַמָּרִים הַמֵּאֲבָרִים וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם הַמֵּאֲבָרִים לְמָרִים :
 (כה) וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקֶּנָּאִת וְהִנִּיף אֶת הַמִּנְחָה לִפְנֵי ה' וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ :
 (כו) וְקִמֵּץ הַכֹּהֵן מִן הַמִּנְחָה אֶת אֲזִכְרֹתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְאַחֵר יִשָּׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת הַמַּיִם :
 (כז) וְהִשָּׁקָה אֶת הַמַּיִם וְהִיטָה אִם נִטְמָאָה וְתִמְעַל מַעַל בְּאִשָּׁה וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם הַמֵּאֲבָרִים לְמָרִים
 וְצִבְתָּהּ בַּטֶּנֶה וְנִפְלָה יָרְכָה וְהִיטָה הָאִשָּׁה לְאַלֶּה בְּקֶרֶב עַמָּה :

פעולה ראשונה	משקה	ר' שמעון	ר' עקיבא
פעולה שנייה	מקריב מנחתה	משקה	
והשקה (פסוק כד)	סדר הפעולות – משקה ואח"כ מקריב	אם השקה ואחר כך הקריב את מנחתה, כשר בדיעבד <u>תגובת חכמים:</u> בדיעבד לא פתח קרא	אם נמחקה המגילה ואומרת איני שותה מערערין אותה ומשקין אותה בעל כרחא
ואחר ישקה את האשה (פסוק כז)	לשרישומו ניכר	סדר הפעולות – מקריב ואח"כ משקה לאחר כל מעשים כולן האמורין למעלה, מגיד, ג' דברים מעכבין בה: 1. עד שלא קרב הקומץ, 2. ועד שלא נמחקה מגילה, 3. ועד שלא תקבל עליה שבועה.	
והשקה (פסוק כז)	שאם נמחקה מגילה ואומרת איני שותה, מערערין אותה ומשקה אותה בעל כרחא		

סתירה בדברי ר' עקיבא

ברייתא 1	ברייתא 2
הסתירה אם נמחקה המגילה ואומרת איני שותה מערערין אותה ומשקין אותה בעל כרחא דברי ר' עקיבא	רבי יהודה אומר: כלבוס של ברזל מטילין לתוך פיה, שאם נמחקה מגילה ואמרה איני שותה, מערערין אותה ומשקין אותה בע"כ; אמר רבי עקיבא: <u>כלום אנו צריכין אלא לבדוקה, והלא בדוקה ועומדת!</u> אלא: - עד שלא קרב הקומץ יכולה לחזור בה, - משקרב הקומץ אינה יכולה לחזור בה. קושי על הברייתא השנייה עצמה: וליטעמיד, תיקשי לך היא גופה: משקרב הקומץ אינה יכולה לחזור בה, והלא בדוקה ועומדת!
פתרון הסתירה הא דקהדרא בה מחמת רתיתא	- כלום אנו צריכין אלא לבדוקה, והלא בדוקה ועומדת! הא דקהדרא בה מחמת בריותא כל מחמת בריותא - כלל כלל לא שתיא - עד שלא קרב הקומץ יכולה לחזור בה, והא דקהדרא בה מחמת רתיתא מחמת רתיתא - עד שלא קרב הקומץ, דאכתי לא אמחוק מגילה, אי נמי אמחוק מגילה, דשלא כדין עביד כהנים דמחקי - מצי הדרא בה - משקרב הקומץ אינה יכולה לחזור בה. והא דקהדרא בה מחמת רתיתא

משקרב הקומץ, דבדין עביד כהנים דמחקי לא מצי הדרא ביה		
--	--	--